

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010914
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010914.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

V. N.

nar.. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom N. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/73/2015-15 zo dňa 06.08.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

V. N. vykonáva tresty odňatia slobody uložené mu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/111/2014 zo dňa 07.10.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a následne rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/148/2013 zo dňa 27.09.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., ktoré má predpokladane vykonať dňom 20.07.2016. Lehota na podanie návrhu o podmieňané prepustenie odsúdenému uplynula dňom 20.06.2015.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/73/2015-15 zo dňa 06.08.2015 bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že pokiaľ bola jeho žiadosť zamietnutá z dôvodu recidívy, chce apelovať na to, že boli prepustení spoluodsúdení s omnoho vyššou recidívou v porovnaní s jeho osobou. Taktiež poukazuje na to, že splnil aj formálnu aj materiálnu podmienku a záver o recidíve vyplýva z toho, že v minulosti bol viackrát odsúdený. Z výkonu trestu je dobre hodnotený, pracuje na nestráženom pracovisku a bol iba disciplinárne odmeňovaný, pričom disciplinárne potrestaný nebol. Poukazyval aj na svoju rodinnú situáciu, keď mu v krátkom časovom slede zomrela matka a brat, tiež že má sluchovo hendikepovanú družku, s ktorou má deti, o ktoré by sa chcel starať. S odstupom času si uvedomil, že v živote sú iné priority a vykonaný trest mu bol dostatočný na to, aby si uvedomil ako má žiť a nedopúšťať sa protiprávneho konania. Na slobode má po materiálnej stránke všetko zabezpečené, aj zamestnanie k tomu, aby už konečne viedol riadny, zmysluplný a usporiadaný život. Dáva sľub, že na súde sa už nikdy nestretne. Žiadal preto, aby krajský súd zvážil dôvody jeho sťažnosti.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je v dôvodoch napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa podrobne uvedené, záverom vyplynulo, že odsúdený stanovené ciele a úlohy programu zaobchádzania plní, ale resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania. V závere hodnotenia bolo odporučené odsúdeného podmiennečne prepustiť. K tomu však krajský súd uvádza, že má tiež opodstatnené pochybnosti, ako súd prvého stupňa, či náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu bude u neho dovŕšená aj na slobode v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený už totiž v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v priebehu skúšobnej doby sa neosvedčil, taktiež bol už v minulosti aj podmiennečne odsúdený, pričom v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa taktiež neosvedčil. Tomuto odsúdenému už bola dvakrát daná šanca, aby preukázal dovŕšenie svojej prevýchovy na slobode, ale ako to vyplýva z uvedeného, sklamal a nedodrжал svoje sľuby, ktoré viedli súdy k tomu, aby mu poskytli takéto dobrodenie zákona. Osoba odsúdeného skutočne nedáva žiadne záruky, že sľuby uvedené v sťažnosti myslí vážne, že nie sú iba účelové a že tieto v budúcnosti aj dodrží. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil.

Z uvedených dôvodov krajský súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.